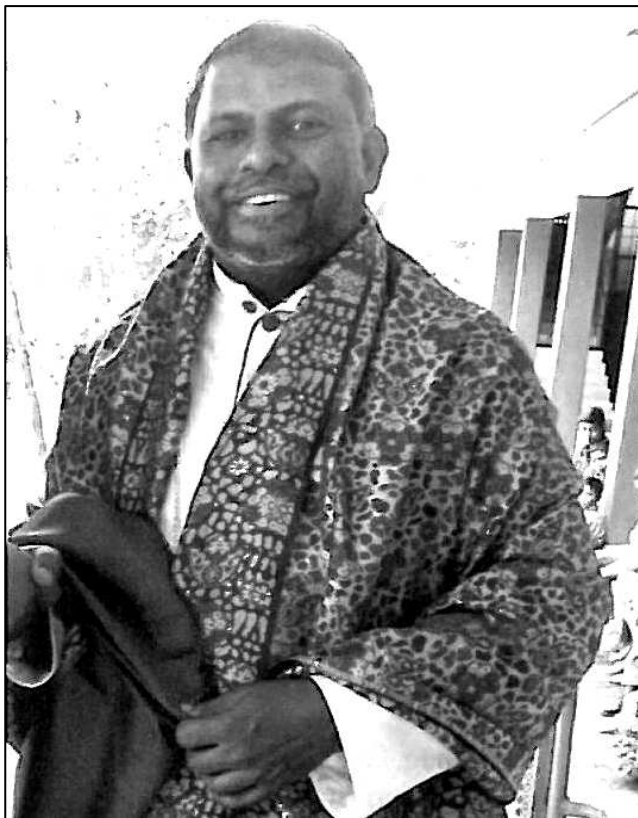

India legfiatalabb püspöke: a pápa nyomában

Jaya Jao Polimera 1965-ben született a dél-indiai Dharmaszagarban, 27 évesen szentelték pappá. Éveken át az indiai ifjúsági lelképásztorkodásban tevékenykedett, majd az amerikai Michiganben dolgozott kórházlelkészként, de fiatalokkal is foglalkozott. Tíz csoportot alapított, s ezek mindegyikében tizenöt fiatal gyűlt össze.

Polimera Amerikában tett szert arra a tapasztalatra, hogy a társadalom peremén élő fiataloknak ugyanazon problémákkal kell megküzdeniük, mint Indiában. Sokan szegénységben és zilált családokban nőnek fel. A velük való találkozások és beszélgetések nyomán *Polimera* megállapította, hogy életük nehézségei ellenére ezek az emberek nyitottak a vallási értékekre: „Azt láttam, hogy az emberek érdeklődnek Isten, a Biblia és a keresztyén értékek iránt; ezért elhatároztam, hogy még többet dolgozom annak érdekében, hogy még több embert vigyek közelebb Istenhez. Sok fiatalember eljárt velem a börtönökbe: együtt imádkoztunk vagy énekeltünk a rabokkal, és olykor szórakoztató programokat is rendeztünk nekik.”

Azok számára, akik abbahagyták iskolai tanulmányaikat, *Polimera* reszocializációs programokat szervezett, hogy ily módon tegye lehetővé számukra a továbbképzést vagy valamilyen szakma megszerzését. Munkája eredményes volt. Bécsi látogatása során beszámolt egy amerikai esetről, amely mélyen bevésődött az emlékezetébe: „Egy este három fiatalal futottam össze, akik éppen be akartak törni egy üzletbe. Elbeszélgettem velük, és visszatartottam őket a bűncselekménytől. Később megtudtam, hogy azután hazamentek, és azt mondták a szüleiknek, többé nem akarnak ilyen rosszat tenni, mert

beszéltek Jaya páterrel, és hallgatni akarnak rá. Ennek az esetnek az alapján értettem meg, hogy jó tetteket kell végbevinni, ha az ember elégedett akar lenni az életben. Ha segítek valakinek, akkor nekem is segíteni fognak valamikor. Ezt a tapasztalatot akarom továbbadni az én fiataljaimnak is.”

Három amerikai év után *Polimera* visszatért Indiába. Később, 49 évesen az elurui egyházmegye püspökévé nevezték ki Ferenc pápa. Az Amerikában szerzett tapasztalatokat rögtön hasznosítani akarta Indiában is: „Munkám kezdetén elhatároztam, hogy sok hívemmel megismerkedem. Eddig 110 plébánián és különféle egyházi intézményekben jártam. E látogatások nyomán arra a végkövetkeztetésre jutottam, hogy még többet kell tennem a fiatalokért. Meg kell adnunk nekik az esélyt, hogy kibontakoztassák képességeiket, és így később a társadalom javára tudjanak tevékenykedni. Ez megfelel Ferenc pápa felhívásának is: Hozzatok vissza mindenkit az egyházba, és aki eljön, az tudja meg, hogy Isten szereti őt.”

Eluru egyházmegye lakói többségükben nagyon szegények. Kb. 200 rúpiát keresnek egy hónapban, ami átszámítva 3 euró. Ezért sok gyerek arra kényszerül, hogy anyagilag segítse szüleit: egyszerű munkákat végeznek, riksát vezetnek vagy az utcán koldulnak. Abba-hagyják tanulmányaikat. E régió nagy problémái közé tartozik az alkoholizmus és a leánykereskedelem. Ausztria támogatásának köszönhetően jelenleg az egyházmegye 50 falujában zajlik valamilyen program az ifjúság támogatására. A hitoktatók felvilágosítják a családokat arról, hogy különösen a fiatal lányok kerüljenek veszélybe, ha vidékről a városba költöznek, ott ugyanis gyakran válnak az emberkereskedők áldozatává. A hitoktatók, akikhez elsősorban lehet fordulni a falvakban, támogatják azokat a lányokat is, akik nem kívánt módon estek teherbe. Az egyházmegyei intézmények különböző tanfolyamokat is kínálnak a fiataloknak, például villanyszerelővé, óvónővé vagy kozmetikussá képezik ki, vagy elektronikus adatfeldolgozásra tanítják őket, esetleg hozzásegítik ahhoz, hogy jogosítványt szerezzenek. „Megszervezem a tankönyvek és iskolai füzetek elosztását is; védenieimet olykor még állami intézményekbe is fölveszik”, mondja a püspök.

Az egyházi intézmények bármely vallási közösség fiataljai számára nyitva állnak. Jóllehet az elurui egyházmegye fiataljainak többsége keresztyén, a püspök kínálatát sok hindu és más hitvallású is igénybe veszi: „Nincsenek problémáink más vallási közösségekkel. Mindazonáltal nagy probléma a kasztrendszer. A keresztyének körében nincsenek kasztok, így hozzájárulhatnak a társadalom egységéhez, ahogyan ezt szolgálja az oktatás is. Az oktatás a jobb jövőbe vezető út.”

Az elurui egyházmegye kizárólag önkéntes adományokból tartja fenn magát, *Polimera* püspök ezért minden centnek örül, amit fiataljaira fordíthat.

Berthold Siegmars

Forrás: Kirche In, 2014./11